

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 89/2013-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 14. mája 2013 v senáte zloženom z predsedu Jána Auxta a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Rudolfa Tkáčika prerokoval sťažnosť MUDr. V. D., B., zastúpenej advokátkou JUDr. G. Z., B., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C/69/2007 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo MUDr. V. D. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C/69/2007 **p o r u š e n é b o l o .**

2. Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C/69/2007 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietáhov.

3. MUDr. V. D. priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť MUDr. V. D. trovy konania v sume 331,13 € (slovom tristotridsaťjeden eur a trinásť centov) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet jej právnej zástupkyne advokátky JUDr. G. Z., B.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 89/2013-19 z 12. februára 2013 prijal na ďalšie konanie sťažnosť MUDr. V. D. (ďalej len „sťažovateľka“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C/69/2007.

Predsedníčka okresného súdu sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadrila k sťažnosti podaním sp. zn. Spr. 3195/2013 doručeným ústavnému súdu 20. marca 2013, v ktorom ku skutkovej a právnej zložitosti sporu uviedla:

„K priebehu konania uvádzam, že dňa 05. 04. 2007 bol súdu doručený návrh na začatie konania v právnej veci o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov a o vydanie vecí. Vec bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie zákonnej sudkyňi JUDr. D. K. Dňa 19. 02. 2013 bola vec pridelená zákonnému sudcovi JUDr. B. K., ktorý sa k podaniu vyjadril dňa 06. 03. 2013 a uviedol, že v súčasnosti spisy po JUDr. K. študuje a vytyčuje v nich termín pojednávania s tým, že aj v danej veci predpokladá termín

pojednávania na jeseň 2013. V čase doručenia sťažnosti navrhovateľky na Ústavný súd SR predmetná vec ešte nebola pridelená do oddelenia JUDr. K. pre rozsiahlosť spisu (cca 1300 strán) nebolo doposiaľ možné, aby ho naštudoval.“

Súčasťou vyjadrenia bola chronológia procesných úkonov okresného súdu, z ktorej okrem iného vyplýva:

- „- dňa 10. 05. 2007 súd vyzval odporcu, aby sa vyjadril k návrhu na začatie konania,*
- dňa 04. 07. 2007 navrhovateľka upresnila petit návrhu v dôsledku chyby v písaní,*
- dňa 22. 10. 2007 bol súdu doručený návrh odporcu na vydanie predbežného opatrenia,*
- dňa 07. 11. 2007 súd vyzval odporcu na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na nariadenie predbežného opatrenia,*
- dňa 20. 11. 2007 súd vydal uznesenie č. k. 21 C 69/2007-116, ktorým návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol,*
- dňa 07. 12. 2007 bolo súdu doručené odvolanie odporcu proti uzneseniu č. k. 21 C 69/2007-116,*
- dňa 13. 12. 2007 súd vyzval odporcu na zaplatenie súdneho poplatku,*
- dňa 16. 01. 2008 súd predložil spis s opravným prostriedkom, ktorý podal odporca na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave,*
- dňa 30. 04. 2008 bol súdu vrátený súdny spis a bolo mu doručené uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 12 Co 14/2008-136 zo dňa 06. 02. 2008, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa,*
- dňa 11. 07. 2008 bol vo veci vytýčený termín pojednávania,*
- dňa 17. 10. 2008 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na termín dňa 02. 12. 2008,*
- dňa 20. 10. 2008 bolo súdu doručené podanie navrhovateľky a odporcu,*
- dňa 23. 10. 2008 súd dopytoval banky v súvislosti so zisťovaním finančných prostriedkov patriacich do BSM a vykonal šetrenie majetkových pomerov účastníkov konania,*
- dňa 24. 10. 2008 súd vydal uznesenie č. k. 21 C 69/2007-172, ktorým poveril prekladateľku prekladateľským úkonom,*

- dňa 08. 12. 2008 súd vydal uznesenie č. k. 21 C 69/2007-278, ktorým priznal prekladateľke prekladateľskú odmenu,
- dňa 16. 01. 2009 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré sa odročilo na termín dňa 17. 03. 2009,
- dňa 19. 01. 2009 súd dopytoval Krajský dopravný inšpektorát, banky o poskytnutie informácií z dôvodu šetrenia majetkových pomerov,
- dňa 17. 03. 2009 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré sa odročilo na termín pojednávania dňa 19. 05. 2009,
- dňa 07. 04. 2009 súd vydal uznesenia, ktorým upravil účtáreň tunajšieho súdu, aby poukázala úhradu za poskytnuté služby bankám,
- dňa 19. 05. 2009 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené z dôvodu neprítomnosti navrhovateľky na termín dňa 08. 09. 2009, ktorý bol preložený na termín dňa 22. 09. 2009 z dôvodu neprítomnosti zákonnej sudkyne a napokon na termín dňa 03. 11. 2009 z dôvodu, že o to požiadala navrhovateľka,
- dňa 03. 11. 2009 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré sa odročilo na termín pojednávania dňa 12. 01. 2010.
- dňa 12. 01. 2009 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na termín pojednávania dňa 23. 03. 2010,
- dňa 08. 03. 2010 bol súdu doručený návrh o zrušenie predbežného opatrenia,
- dňa 18. 03. 2010 bolo súdu doručené vyjadrenie k návrhu na zrušenie predbežného opatrenia,
- dňa 29. 03. 2010 súd vydal uznesenie č. k. 21 C 69/07-688 návrh navrhovateľky na zrušenie predbežného opatrenia zamietol,
- dňa 23. 04. 2010 bolo súdu doručené odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu č. k. 21 C 69/2007-688 a návrh na vylúčenie sudcu,
- dňa 05. 05. 2010 bolo súdu doručené vyjadrenie odporcu k odvolaniu navrhovateľky,
- dňa 07. 05. 2010 súd predložil spis s opravným prostriedkom a námietku zaujatosti sudcu, ktorý podala navrhovateľka na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave,
- dňa 27. 07. 2010 bol súdu vrátený súdny spis a bolo mu doručené uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 9 Co 174/2010-699 zo dňa 17. 06. 2010, ktorým odvolací

súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa a nevylúčil sudkyňu z prejednávania a rozhodovania veci,

- dňa 16. 11. 2010 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na termín dňa 11. 02. 2011,

- dňa 11. 02. 2011 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na termín dňa 29. 03. 2011,

- dňa 28. 03. 2010 zákonná sudkyňa preložila termín pojednávania z 29. 03. 2011 na termín dňa 06. 05. 2011,

- dňa 06. 05. 2011 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na termín dňa 17. 06. 2011,

- dňa 06. 05. 2011 súd vykonal šetrenie majetkových pomerov,

- dňa 17. 06. 2011 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré sa odročilo na termín dňa 04. 10. 2011,

- dňa 21. 06. 2011 súd vykonal vo veci dožiadanie na vypočutie svedkyne na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom,

- dňa 15. 08. 2011 Okresný súd Nové Mesto nad Váhom doručil tunajšiemu súdu zápisnicu o výsluchu svedkyne,

- dňa 18. 08. 2011 uznesenie, ktorým upravil účtáreň tunajšieho súdu, aby poukázala úhradu za poskytnuté služby banke,

- dňa 12. 09. 2011 súd oznámil účastníkom konania preloženie termínu pojednávania na termín dňa 15. 11. 2011 z dôvodu, že o to požiadal odporca,

- dňa 15. 11. 2011 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré sa odročilo na neurčito z dôvodu nariadenia znaleckého dokazovania na zistenie ceny nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu,

- dňa 30. 12. 2011 súd vydal uznesenie č. k. 21 C 69/2007-927 a č. k. 21 C 69/2007-929, ktorým vo veci nariadil znalecké dokazovanie,

- dňa 03. 01. 2011 súd vzdal uznesenie č. k. 21 C 69/2007-930, ktorým súd konanie v časti zastavil,

- dňa 27. 01. 2012 bolo súdu doručené odvolanie proti uzneseniu č. k. 21 C 69/2007-927,

- dňa 06. 02. 2012 bol súdu doručený návrh na vydanie opravného uznesenia,

- dňa 20. 02. 2012 súd vydal opravné uznesenie č. k. 21 C 69/2007-1101,
- dňa 26. 03. 2012 bol súdu doručený návrh navrhovateľky na zrušenie predbežného opatrenia č. k. 21 C 69/2007-33 zo dňa 20. 02. 2008,
- dňa 05. 04. 2012 súd vydal uznesenie č. k. 21 C 69/2007-1109, ktorým návrh navrhovateľky na zrušenie predbežného opatrenia zamietol,
- dňa 30. 04. 2012 bolo súdu doručené odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu č. k. 21 C 69/2007-1109,
- dňa 04. 07. 2012 súd predložil spis Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní proti uzneseniu zo dňa 05. 04. 2012, ktoré podala navrhovateľka,
- dňa 31. 07. 2012 bol súdu vrátený súdny spis a doručený rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4 Co 302/2012-1142 zo dňa 19. 07. 2012, ktorým odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil,
- dňa 19. 07. 2012 súd vydal uznesenie č. k. 21 C 69/2007-1144, ktorým upravil účtáreň tunajšieho súdu, aby vyplatila preddavok na náklady v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku,
- dňa 22. 11. 2012 súd vyzval znalca na doručenie vypracovaného znaleckého posudku, pretože nebol mu doposiaľ doručený hoci lehota 60 dní uplynula...“

Okresný súd vo svojom vyjadrení v závere uviedol, že „*Poukazujúc na stručný prehľad procesných úkonov vo veci, mám za to, hoci predmetné konanie prebieha na tunajšom súde takmer sedem rokov, že súd vo veci konal priebežne, rozhodoval o procesných návrhoch účastníkov konania a postupoval v súlade s Občianskym súdnym poriadkom. K dĺžke konania prispela skutočnosť, že vo veci bolo potrebné vzhľadom na predmet konania vykonať šetrenie majetkových pomerov účastníkov konania v súčinnosti s inými subjektmi ako napríklad s finančnými inštitúciami - bankami, ďalej bolo potrebné nariadenie znaleckého dokazovania z dôvodu odhadu ceny nehnuteľností. Rovnako poukazujem, že vo veci boli odročené termíny pojednávania aj na návrh účastníkov konania a ich právnych zástupcov.*

V prípade, že Ústavný súd SR dospeje k záveru, že bolo porušené právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, aby bolo vzaté do úvahy, že zákonný sudca subjektívnym konaním nezavinila vznik prieťahov v konaní. S poukazom na uvedené

objektívne dôvody, za ktorých došlo k dĺžke konania prosím Ústavný súd Slovenskej republiky, aby uvedené skutočnosti pri rozhodovaní o priznaní finančného zadostučinenia vzal do úvahy a nepriznal mu finančné zadostučinenie v plnej výške...“.

Z obsahu sťažnosti a zo súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 21 C/69/2007 ústavný súd zistil rovnaké skutočnosti, čo sa týka predloženej chronológie, aké uviedol okresný súd, preto ich považoval za preukázané.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov...

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry (IV. ÚS 15/03, I. ÚS 24/03, II. ÚS 66/03), v súlade s ktorou možno za konanie (postup) súdu odstraňujúce právnu neistotu sťažovateľa v konkrétnom posudzovanom prípade považovať také konanie, ktoré smeruje k právoplatnému rozhodnutiu vo veci alebo k odstráneniu jeho právnej neistoty zákonom dovoľeným spôsobom. K vytvoreniu právnej istoty preto dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (III. ÚS 127/03).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 111/02, III. ÚS 142/03) zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokováanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a skutkovú zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že spory o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) tvoria bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov a v zásade ich nemožno považovať za právne zložité. Okresný súd vo vyjadrení k sťažnosti síce uviedol, že zo skutkového hľadiska ide o zložitejší spor, s čím sa ústavný súd čiastočne stotožňuje, pretože v priebehu konania bolo potrebné ustáliť, čo je predmetom BSM, a vo veci muselo byť nariadené aj znalecké dokazovanie, avšak doterajší zdĺhavý priebeh napadnutého konania ústavný súd nemôže pripísať iba na vrub prípadnej faktickej náročnosti prerokováanej veci.

2. Pri posudzovaní druhého kritéria, t. j. hodnotenia prípadných zbytočných priet'ahov v konaní spôsobených účastníkmi konania, ústavný súd dospel k záveru, že k dĺžke posudzovaného konania podstatne neprispeli okolnosti na strane sťažovateľky. Sťažovateľka síce požiadala o odročenie pojednávania určeného na 19. máj 2009 a 22. september 2009, ale táto okolnosť spolu s podanou nedôvodnou námietkou zaujatosti z 23. apríla 2010 nemala výrazný vplyv na doterajšiu dĺžku konania, ktoré by mohol ústavný súd pripísať na jej ťarchu. K predĺženiu posudzovaného konania prispelo čiastočne aj to, že sťažovateľka podala dvakrát odvolanie proti rozhodnutiu okresného súdu o zamietnutí návrhu na zrušenie predbežného opatrenia, o ktorom musel rozhodovať

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), pričom spis sa nachádzal na odvolacom súde 4 mesiace, ale na druhej strane ústavný súd pri hodnotení postupu sťažovateľky bral do úvahy to, že ako účastníčka konania nesporne má právo na tieto procesné úkony, ktoré urobila. Za prieťahy vzniknuté v dôsledku uplatnenia procesných práv účastníkom konania neznáša zodpovednosť oprávnená osoba, ale zodpovednosť v takomto prípade nemožno pripísať ani na vrub štátnemu orgánu konajúcemu vo veci (III. ÚS 242/03). V súlade s touto judikatúrou preto dobu potrebnú na rozhodnutie o sťažovateľkou uplatnených procesných právach ústavný súd nezapočítal do doby zbytočných prieťahov v konaní okresného súdu (obdobne III. ÚS 242/03, IV. ÚS 218/04).

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci a poukazuje na to, že trvanie napadnutého konania 6 rokov, z toho na okresnom súde 5 rokov a 5 mesiacov (na okresnom súde bolo konanie začaté 10. mája 2007), je už samo osebe neprimerané, a tým nezlučiteľné s garanciami vyjadrenými v ústave a v medzinárodnom dohovore, ktorým sa zaručuje urýchlené prejednanie vecí súdmi.

Okresný súd vykonal síce množstvo jednoduchých procesných úkonov, ako to vyplýva z predloženého prehľadu, nariadil viac pojednávaní a neboli zistené väčšie obdobia jeho úplnej nečinnosti, ale napriek tomu ústavný súd poukazuje na to, že postup okresného súdu v napadnutom konaní bol neefektívny, čoho príkladom je najmä to, že znalca na stanovenie hodnoty nehnuteľností ustanovil až 30. decembra 2011, teda po uplynutí viac ako 4 rokov od podania návrhu na začatie konania. Okresný súd doteraz v konaní meritórne nerozhodol.

Konanie, ktoré trvá viac ako 6 rokov, tak ako to je v danom prípade, bez toho, aby okresný súd vo veci meritórne rozhodol, možno už len na základe jeho posúdenia ako celku považovať za nezlučiteľné s čl. 48 ods. 2 ústavy bez toho, aby ústavný súd osobitne zhodnocoval, prípadne osobitne uvádzal jednotlivé obdobia nečinnosti okresného súdu, resp. jeho nesústredenej a neefektívnej činnosti (obdobne napr. II. ÚS 3/09, III. ÚS 473/2011).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto ústavný súd dospel k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní, ktoré je ním vedené pod sp. zn. 21 C/69/2007, došlo k zbytočným priesťahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy [podobne § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde] ak ústavný súd zistí porušenie práv sťažovateľa nečinnosťou, môže súdu prikázať, aby vo veci konal.

Pretože ústavný súd zistil porušenie označeného základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C/69/2007, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných priesťahov, a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľka domáhajúca sa rozhodnutia súdu vo svojej veci (bod 2 výroku nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'účinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z ustanovenia § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'účinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti žiadala aj o priznanie finančného zadost'účinenia v sume 10 000 € z dôvodov v nej uvedených.

Cieľom primeraného finančného zadost'účinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý

vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy aj priznanie finančného zadosťučinenia. Pri jeho určení ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Ústavný súd vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C/69/2007, berúc do úvahy konkrétne okolnosti danej veci, ako aj aktivitu sťažovateľky v konaní, považoval priznanie sumy 1 500 € sťažovateľke za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právna zástupkyňa sťažovateľky trovy konania vyčíslila sumou 331,13 €, a to za dva úkony právnej služby vrátane dane z pridanej hodnoty.

Ústavný súd zistil podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) priznal sťažovateľke náhradu trov konania. Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je v danom prípade priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2012 v sume 781 €. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2013 (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie sťažnosti) po 130,16 €. Ďalej má právna zástupkyňa sťažovateľky aj nárok na náhradu režijného paušálu 7,81 € za jeden úkon podľa vyhlášky. Právna zástupkyňa je zároveň platiteľom dane z pridanej hodnoty, preto sa odmena a náhrady zvyšujú podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty. Náhrada trov konania, ktorú ústavný súd priznal sťažovateľke, spolu predstavuje sumu 331,13 €.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. mája 2013